

اثر نوع قلمه بر ریشه زایی قلمه های شش پایه مرکبات

عباس میرسلیمانی، مجید راحمی، حسین امین، امیررضا توکلی

دانشگاه شیراز- دانشکده داراب

هنگامی که بذر بعضی پایه ها در دسترس نیست یا برای دستیابی به پایه های یکنواخت، می توان پایه ها را از طریق قلمه ساقه افزود. به منظور بررسی اثر نوع قلمه بر ریشه زایی قلمه های شش پایه مختلف مرکبات (بکرای، رافلومون، رانگ پورلایم، لیسبون لمون، مکزیکن لایم و پرشین لایم) آزمایشی شامل سه تیمار (قلمه چوب نرم، نیمه سخت و سخت) و چهار تکرار (هر تکرار شامل ۱۰ عدد قلمه) در قالب فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی انجام شد. پس از تهیه قلمه ها در اوایل دی ماه از ساقه های یکساله به طول ۱۰ تا ۱۲ سانتی متر، ته آنها را به مدت ۱۰ ثانیه با محلول IBA با غلظت ۴۰۰۰ میلی گرم در لیتر تیمار کرده و در یک محیط ریشه زایی تحت شرایط پاکرما و مه افشان قرار داده شدند. پس از دو ماه در قلمه های ریشه دار شده صفاتی چون درصد ریشه زایی، تعداد و طول ریشه و وزن تر ریشه در هر قلمه اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که بالاترین درصد ریشه زایی پایه بکرای در قلمه های چوب نرم (۹۵ درصد)، رافلومون در قلمه های چوب نیمه سخت (۹۵ درصد)، لیسبون لمون در قلمه های چوب نیمه سخت (۸۷/۵ درصد)، رانگ پورلایم در قلمه های چوب سخت (۸۴/۴ درصد) و مکزیکن و پرشین

میوه های معتدله - شفاهی

لایم در قلمه های چوب نرم (بترتیب ۵۲/۵ و ۲۱/۸ درصد) بوده است. بیشترین و کمترین تعداد ریشه بترتیب در قلمه های چوب سخت بکرایی (۵/۱) و قلمه های چوب سخت مکزیکن لایم و پرشین لایم (صفر) دیده شد. پایین ترین درصد ریشه زایی نیز مربوط به قلمه های چوب سخت مکزیکن لایم و پرشین لایم (صفر درصد) بود.